

ikke være tilstrækkeligt; der vilde endnu mangle 700,000 Kr. Ja, deri har det ærede Medlem Ret, men disse 700,000 Kr. vil det jo neppe blive vanskeligt for Staten at indvinde ved Optagelse af et Laan eller ved Konvertering. Det ærede Medlem har derfor ganske Ret, naar han vil paastaa, at Udgifterne til Tiendens Aflysning ogsaa ville komme til at ramme alle Skatteborgere. Det ville de ingenlunde. Udgifterne til Tiendens Aflysning ville kun komme til at ramme dem, der have Formue og skulle svare Formueskat, og dem, der skulle svare Ejendomsskyld, derom kan der dog neppe være nogen som helst Tvivl. Det ærede Medlem kom, som sædvanlig, naar han omtaler denne Sag, til at tale om Smørelse til Gods-ejerne. Jeg tror, at jeg ved de Bemærkninger, jeg her har fremført, har godtgjort, at der her ikke er Tale om nogen Smørelse til Godsejerne. Den Erstatning til Tiendeejerne, der foreslaas, er fuldt ud forsvarlig. Nu vil det ærede Medlem gøre gældende, at vi meget vel i det andet Ting kunde gennemføre Forslaget, selv om vi gik ned til 23 Gange et Aars Tiende. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem henter derne Sikkærhed. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har haft nogle Forhandlinger med Medlemmer af det andet Ting, der kunne tjene som et Bevis for, at dette kan lade sig gøre. Saa meget er jo i alt Fald sikkert, at de Medlemmer i det andet Ting, som det ærede Medlem sigter til, og som han mente vilde være villige til at gaa ned til en Erstatning af 23 Gange et Aars Tiende, til Slutning stemte mod Lovforslaget oppe i det andet Ting. Det forekommer mig nok, at Medlemmer, der ved Sagens 3die Behandling i det andet Ting have stemt mod Forslaget, kan man ikke bygge ret meget paa, naar det gælder om at gennemføre Sagen. Men som jeg har gjort gældende, tror jeg ogsaa, at hvis vi overhovedet kunde gennemføre Forslaget med en Erstatning af 23 Gange et Aars Tiende, vilde der gøres Tiendeejerne Uret; det er i alt Fald min Opfattelse. Men jeg skal ikke omtale dette Spørgsmaal nærmere. Jeg er nemlig tilbøjelig til at mene, at selv om jeg kunde fremføre aldrig saa gode Grunde for det foreliggende Forslag og for, at en Erstatning af 25 Gange et Aars Tiende, hvorpaa Forslaget her er bygget, er rimelig og fuldt ud forsvarlig, vilde dette aldrig nytte den mindste Smule over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds og for øvrigt ogsaa

over for det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds. Jeg har nemlig den Opfattelse, at Hovedsagen for de ærede Medlemmer i deres Modstand mod Forslaget ligger deri, at dette Punkt skal bruges i den politiske Agitation, derom er der sikkert ingen Tvivl. Hvorvidt nu de ærede Medlemmer faa Held med sig i dette Arbejde, tørde jo imidlertid være et andet Spørgsmaal. Det kunde jo dog være, at naar den jævne Befolkning saa det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) komme med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) under den ene Arm og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) under den anden Arm for at angribe Tiendeloven med Hensyn til den Erstatning, der skal ydes Tiendeejerne, vilde den falde lidt i Forundring over dette Selskab. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Kun vilde jeg henstille, om ikke de ærede Medlemmer dog vilde gøre opmærksom paa, at efter det foreliggende Forslag vil hver Tiendeyder i Fremtiden komme til at udrede 72 Kr. for hver 100 Kr., han nu maa udrede. Jeg ser fuldstændig bort fra det Afdrag, som Tiendeyderne skulle betale, det betragter jeg som Afdrag paa Gælden, og det kan man efter min Mening ikke regne med her, men for hver 100 Kr. en Tiendeyder hidtil har betalt, vil han fremtidig komme til at betale 72 Kr. Hvis vi nu gaa ud fra, at den samlede Tiendeydelse er 6 Mill. Kr. om Aaret, saa vil det Beløb, som Tiendeyderne fremtidig skulle betale, blive 4,320,000 Kr. Tiendeyderne ville herved faa en Lettelse aarlig af 1,680,000 Kr., men det er nøjagtig det samme Beløb, som Statskassen skal udrede til Tiendens Aflysning. Det gaar altsaa lige op. Hvis de ærede Medlemmer ville gøre dette klart for Befolkningen, komme vi efter min Mening nok ud over det andet Punkt, den store Fortjeneste, som Tiendeejerne og Godsejerne ville have. Saa meget er i al Fald sikkert, at hvis de faa nogen Fortjeneste, saa skulle de søge den helt andre Steder end i det Tilskud, som Staten skal udrede, thi dette Tilskud kommer alt sammen Tiendeyderne til gode. Endelig vil jeg henstille til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, om han, naar han selvfølgelig vil tale og skrive stærkt om den store Gevinst, som Godsejerne ville faa ved det foreliggende Lovforslag, saa ikke kunde finde Anledning til at gøre opmærksom paa, at det jo dog kun er en